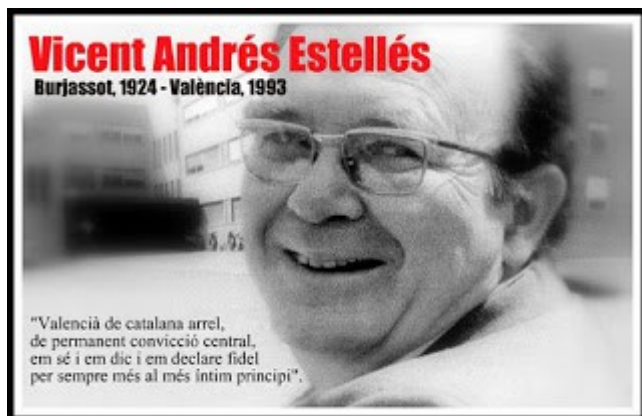

Vicent Andrés Estellés

Vicent Andrés Estellés va néixer el 4 de setembre de 1924, a Burjassot, a la comarca de l'Horta de València i va morir a València, el 27 de març de 1993. Aquest any es celebra el vintè aniversari de la seva mort.

El seu pare era el forner del poble. Tenia una germana, Carme, que igual que el seus pares, sovint era la protagonista de alguns dels seus versos. Al voltant dels anys 1935-1936, quan tenia onze anys, ja va començar a escriure poesia. Quan va esclatar la guerra civil espanyola, ell tenia 12 anys i ja havia començat a escriure algunes peces teatrals que ell anomena "de combat". La guerra va fer que deixés els estudis, però va llegir una gran quantitat de llibres que li deixava un veí.

El 1942 va publicar el seu primer article al diari *Jornada* i a partir d'aquest fet, va fer gestions per formalitzar l'ingrés a l'Escola Oficial de Periodisme de Madrid, on va cursar la carrera com a becat.

A Madrid, va publicar poesies que eren la traducció castellana de poemes que havia escrit en català. L'any 1945 va anar a fer el soldat a Navarra on va escriure poesia en català. En tornar a València, el 1948, va començar a treballar com a periodista a *Las Provincias*, que va arribar a ser el redactor deu anys després, càrrec que va exercir fins a l'any 1978.

El seu primer llibre va ser *Ciutat a cau d'orella* (1953). El 1955 es va casar amb Isabel Llorente, que treballava a l'Ajuntament de València, i deu mesos més tard van tenir una filla que es va morir als quatre mesos. La mort de la nena els va aclaparar i va dur el poeta a escriure *La nit* (1956) i *Primera soledad*.

Als llibres *L'ofici de demà* i *Coral romput* recorda les morts familiars de la seva infantesa.

Després, va publicar *Donzell amarg* (1958), (poema que va quedar finalista del Premi Óssa Menor) i *L'amant de tota la vida* (1966).

Va guanyar molts premis al llarg de la seva carrera com a poeta.

- **Premi Cantonigròs** (1956): *Donzell amarg*.
- **Premi València** (1958): *La clau que obri tots els panys*.
- **Ausiàs Marc** (1966): *L'inventari clement*.
- **Lletra d'Or** (1975): *Les pedres de l'àmfora*.
- **Crítica Serra d'Or de poesia** (1975): *Les pedres de l'àmfora*.
- **Crítica Serra d'Or de poesia** (1978): *Balanç de Mar*.
- **Premi d'Honor de les Lletres Catalanes** (1978).
- **Creu de Sant Jordi** (1982).
- **Premi de les Lletres Valencianes** (1984).
- **Medalla d'Or Belles Arts** Ministeri de Cultura, a títol pòstum (1993).

La vida contada a un nen del veïnat

I llavors, Déu i va donar
la vida a l'home,
i era tan bella i delicada
que l'home no sabia
què fer amb ella
i sols era feliç dormint.

Al dematí, però,
tornava la congoixa
i li venia aquell
desig enorme de plorar,
i duia als seus braços, la vida,
com qui duu un nen de bolquers,
com qui duu un setrill de nitroglicerina..

De vegades la duia com si fos un real
i volia amostar-la,
però tots en tenien i no li feien cas,
i callava, tristíssim...
Ja t'has menjat el berenar?

Aquest poema és un cant a la gent del carrer, al país, a la terra, a la nostra llengua. La vida contada a un nen del veïnat és l'antologia del gran poeta, il·lustrada per Miguel Ángel Díez, especialment apropiada per als més menuts i, també, per als qui encara gaudeixen de la il·lusió per la infantesa, de la sorpresa per la vida.